

TABC Alumni Dvar Torah Parshat Vayeitzei 5778

בראשית פרק כט

(טז) וּלְלֶבֶן שְׁתֵּי בָנוֹת שָׁם הַגְּדֹלָה לָאָה וְשֵׁם הַקְּטָנָה רַחֵל. (יז) וְעֵינֵי לָאָה רְכוּת וְרַחֵל הֵיטָה יַפֶּת תֹּאֵר וַיִּפֹּת מִרְאָה:

רש"י שם

(יז) ועיני לאה רכות - שהיתה סבורה לעלות בגורלו של עשוב ובוכה שהיו הכל אומרים שני בנים לרבקה ושתי בנות ללבן, הגדולה לגדול והקטנה לקטן:

מדרש רבה פרשה ע

טז [כט, יז] ועיני לאה רכות, אמוראי דר' יוחנן תרגם קודמוי ועיני לאה הוו רכיכין, א"ל עינוהי דאימך הוו רכיכין ומהו רכות רכות מבכיה, שהיו אומרים כך היו התנאים הגדולה לגדול והקטנה לקטן והיתה בוכה ואומרת יהי רצון שלא אפול בגורלו של רשע, א"ר הונא קשה היא התפלה שבטלה את הגזירה ולא עוד אלא שקדמה לאחותה, ורחל היתה יפת תואר, עיקר סמניה של רחל לא היתה אלא נאה ורחל היתה וגו'.

פירוש המאירי למשלי ח:לד

פירש זולתי¹, כי שאר המלאכות אין החלק מהן תלוי בחלק האחר, שאם הוא עושה מלאכה ראויה לעשרה ימים הנה בראשון נשלמה עשירית המלאכה, ואם יבטל קצת זמן מ"מ כל אשר ישוב עליה ימצא העשירית עשוי, לא יצטרך לחזור, אבל החזרה אם יפסיק בה ויבטל זמן הכל נשכח, וכן שאם תיעד זמן בלימוד החכמה על הדרך שאמרו בברייתא של אבות² יכול אדם ללמוד תורה בעשר שנים, לא תחשוב שהחלק העשירי ממנה ילמד בשנה הראשונה, אבל בראשונה ישיג מעט ובשנייה כפליים, וכל עוד שיתעסק בה תקל הבנתו וימצא לפניו גתיב החכמה דרך סלולה, ויפה לו שעה אחת